

s. mgr Małgorzata Szyszka

Religia

Scenariusz katechezy dla klasy VI

Temat: *Powołani, aby ukazywać blask Słowa prawdy – nasza odpowiedź na nakaz misyjny Jezusa Chrystusa.*

Wiodące cele katechetyczne

- ✚ Wychowanie do udziału w realizacji misyjnego nakazu Chrystusa.
- ✚ Kształtowanie postawy szacunku i dialogu wobec ludzi innych narodowości i wyznań.
- ✚ Zapoznanie z treścią i przesłaniem Orędzia Benedykta XVI na Światowy Dzień Misyjny 2012 - *List apostolski „Porta fidei”*.

Szczegółowe cele operacyjne

Wiedza:

- ✚ Podaje znaczenie słów: „powołanie”, „misja”, „Misjonarz”, „Nakaz misyjny”, „List apostolski”.
- ✚ Przytacza treść nakazu misyjnego Chrystusa.
- ✚ Uczeń zna i rozumie fragmenty Listu Apostolskiego «*Porta fidei*», odnoszące się do głoszenia Chrystusa na wszystkich kontynentach.
- ✚ Potrafi opowiedzieć o problemach afrykańskich dzieci, zwłaszcza zamieszkujących w mieście Kolwezi.

Umiejętności:

- ✚ Wskazuje teksty Ewangelii mówiące o obowiązku głoszenia Słowa Bożego wszystkim ludziom.
- ✚ Wyjaśnia pojęcie nakaz misyjny i rozumie, że dotyczy on wszystkich chrześcijan.
- ✚ Uzasadnia potrzebę głoszenia Ewangelii w dzisiejszym świecie, aż po krańce Ziemi.

Postawy:

- ✚ Troszczy się, aby ukazywać blask Słowa prawdy w najbliższym otoczeniu.
- ✚ Wybiera sposób własnego zaangażowania się w dzieło misyjne Kościoła.

- ✚ Przyjmuje postawę odpowiedzialności za ludzi, do których nie dotarła jeszcze Dobra Nowina o Chrystusie.
- ✚ Wyraża swoją gotowość głoszenia Jezusa i angażuje się w konkretną pomoc misjom.

Metody i formy pracy:

- ✚ Analiza tekstu biblijnego, opowiadanie, ekspozycja, rozmowa kierowana, refleksja, muzyka refleksyjna, śpiew.

Pojęcia kluczowe:

- ✚ Powołanie, Nakaz misyjny, misja, misjonarz, List apostolski.

Środki dydaktyczne:

- ✚ Pismo święte, świeca, fragmenty Listu apostolskiego «*Porta fidei*», list-świadectwo misjonarki, mapki Demokratycznej Republiki Konga- Kolwezi, zdjęcia i fotografie pracy misyjnej w Afryce.

Materiały pomocnicze:

- ✚ Magnetofon, (jeśli jest możliwość film CD „Dzieci pomagają dzieciom”, strój afrykański, krzyżyki, czasopisma misyjne lub inne cenne pamiątki przywiezione przez misjonarzy z Afryki).

Czas i miejsce trwania zajęć: 90 min.

Załączniki: Teksty Ewangelii św. Jana i św. Mateusza, świadectwo misjonarki z Kolwezi, List apostolski «*Porta fidei*», mapki, teksty piosenek, słowa klucze-napisy.

Przebieg katechezy:

I. WPROWADZENIE

Serdecznie powitaj uczniów i przygotuj do modlitwy.

1. Modlitwa

Pomódl się z uczniami słowami modlitwy Skład Apostolski, a następnie zaśpiewaj piosenkę „*Wiele jest serc*”(zał.6), (*zainteresowanie tematem, zaangażowanie, przygotowanie, czynności wstępne*)

2. Postawienie problemu katechezy (Twórcze myślenie)

Nauczyciel odslania na tablicy wyrazy ważne dla dzisiejszej katechezy (określenia tematu: (zał. 9,10,11,12,13).

- Powołanie,
- Nakaz misyjny,
- misje,
- misjonarz,
- List apostołski

Skojarzenia na temat „*powołanie*”. Zainteresuj uczniów tematem rozmawiając o tym, że każdy jest powołany, aby dzielił się wiarą. Wskaż na potrzeby duchowe w najbliższej wspólnocie jaką jest Kościół domowy. Wielu z nas spotkało się w życiu ze słowem: „misja”. Zapytaj co oznacza to słowo? Postaraj się tak pokierować rozmową, aby uczniowie prawidłowo odpowiedzieli, co to są misje. Uświadom podopiecznym, że każdy człowiek może być misjonarzem. Powiedz im, że mamy wspierać misjonarzy poprzez modlitwę, wyrzeczenia i konkretne gesty miłości, to jest nasz pewien obowiązek, jako chrześcijan.

Przeprowadź z uczniami rozmowę na temat sytuacji, w których możemy mówić o potrzebie dzielenia się Dobrą Nowiną. Staraj się pokierować rozmową, w taki sposób, aby przedstawione przez uczniów sytuacje dotyczyły wydarzeń przeżytych przez nich lub osób im bliskich. Wzbudź w uczniach wrażliwość na Słowa Ewangelii mówiące o potrzebie głoszenia Chrystusa, aż po krańce Ziemi.

Zainspiruj swoich wychowanków do postawy życia zgodnego z Ewangelią, która będzie się wyrażała w codziennej modlitwie i świadectwie życia. Zaproś ich do szczerzej troski i modlitwy za ludzi nieznających Chrystusa. Powiedz, że nie muszą wyjeżdżać daleko na misje, aby zostać misjonarzem. Każdy może być Misjonarzem poprzez modlitwę, ofiarę i dar serca. Możesz wskazać na świętą św. Teresę od Dzieciątka Jezus, jako misjonarkę, która nigdy nie wyjechała na misje, a przecież jest Patronką misji. Jeśli zaistnieje konieczność opowiedz uczniom o tej świętej.

Zapis tematu do zeszytu: Powołani, aby ukazywać blask Słowa prawdy -nasza odpowiedź na nakaz misyjny Jezusa Chrystusa.

AKTYWIZACJA

Teraz wprowadź uczniów w tematykę tekstów biblijnych.

- * Poinformuj ich, iż z Ewangelii dowiedzą się, że po swoim zmartwychwstaniu Jezus wiele razy ukazywał się uczniom. Za każdym razem dawał im wskazówki i zadania.
- * Zachęć uczniów do uważnego wsłuchania się w treść proponowanych tekstów.
- * Wybierz jeden z proponowanych fragmentów, (*Nakaz misyjny (Mt.28, 18-20)* lub *Zmartwychwstały ukazuje się Apostołom (J.20,19-22)* - (*zał. 4*. Przeczytaj również *«Powołani, aby (...List apost. «Porta fidei»)* - (*zał. 5*).

Możesz sam zaproponować jakiś tekst z Pisma Świętego. Ważne, abyś wskazał na orędzie Benedykta XVI, gdyż zawiera ono odpowiedź na temat niniejszej katechezy.

II. PODANIE PRAWDY

Zapał świecę, aby przypominała o obecności Chrystusa ogarniającego miłością każdego człowieka. Włącz muzykę refleksyjną i odczytaj wybrany przez Ciebie tekst biblijny.

- ✚ Zaproponuj, aby wszyscy powstali i przyjęli postawę godną słuchania Słowa Bożego.
- ✚ Poproś ucznia o uroczyste odczytanie tekstów Ewangelii (**zał.4**)
- ✚ Wraz z podopiecznymi dokonaj analizy tekstów biblijnych.
- ✚ Dłużej zatrzymaj się nad tym fragmentem, który zdecydujesz się wybrać do niniejszego tematu katechezy.
- ✚ Teraz przeczytaj głośno wybrany fragment Listu apostoelskiego „*Porta fidei*”.(**zał. 5**)
- ✚ Omów z uczniami list, jeśli zaistnieje potrzeba wyjaśnij trudne dla nich pojęcia, aby tekst został przez uczniów dobrze przyswojony.

1. Zaproponuj pozostanie w postawie milczenia, aby przez chwilę każdy w swoim sercu rozważył Słowo Boże.

a) zapytaj, czy wszyscy zrozumieli przesłanie Ewangelii?

b) jeśli okaże się, że nie do końca tekst jest zrozumiały, jeszcze raz powoli odczytaj treść Słowa Bożego

c) daj czas na refleksję modlitewną.

d) jeśli zaistnieje konieczność zadaj pytania, które pomogą lepiej zrozumieć przesłanie tekstu i pomogą zgłębić jego treść. Możesz zadać pytania:

- * Jakie było ostatnie polecenie Jezusa?
- * Do czego Jezus wezwał swoich uczniów?
- * Przez kogo dziś posłany jest każdy chrześcijanin?
- * Do kogo jest posłany?
- * Na kogo Benedykt XVI wskazał mówiąc o tym, że jest narzędziem współpracy w powszechnej misji Kościoła w świecie?
- * W jaki sposób możemy współpracować z Papieskim Dziełem Misyjnym?

III. POGŁĘBIENIE

Uświadom uczniom prawdę, że wypowiedzi Jezusa zawierają wiele przenośni, które są może dla nich jeszcze nie zrozumiałe. Powiedz, że Jezus posłał Apostołów na cały świat, do wszystkich narodów. Dzieje Apostolskie mówią o tym, że wypełniali oni gorliwie naukę Chrystusa. Głosili Ewangelię często narażając swoje życie. Zachęć uczniów do zastanowienia się nad prawdą, iż w tych słowach dostrzegamy Boga, który troszczy się o każdego człowieka. Cierpi, gdy Jego dzieci nie znają Go, gdy błądzą. Obecnie cały świat jest terenem misyjnym. Bóg powołuje Misjonarzy, ale chce, żebyśmy towarzyszyli misjonarzom przez modlitwę i konkretną ofiarę, wyrzeczenia i pomoc materialną.

Każdy z nas kiedyś został przez chrzest święty włączony do Kościoła Chrystusowego. Słowa Jezusa zapisane przez Ewangelistów są dla nas zobowiązaniem. Nakaz Chrystusa: „Idźcie i nauczajcie ...” – możemy realizować każdego dnia. Takim wzorem wypełniania nakazu misyjnego jest dla nas wielu ludzi żyjących w Polsce, ale również misjonarzy. Na zaproszenie Jezusa odpowiedziała Pani Krystyna, która napisała piękne świadectwo swojej posługi misyjnej w Kolwezi. Misjonarka dr med. Krystyna Kobryń-Jankowska od 1976 r. przez 10 lat pracowała w Afryce – Kolwezi. Jej spostrzeżenia i refleksje, zwłaszcza te dotyczące troski o rodzinę i dziecko, są zawsze aktualne.

Pokaż dzieciom na mapie miasto Kolwezi. **(zał. 2,3)**. Wykorzystując informacje załączone w scenariuszu, które dotyczą sytuacji dzieci z Kolwezi opowiedz dzieciom o cierpieniu ich rówieśników. **(zał.1)**. Teraz poproś ucznia, aby przeczytał świadectwo misjonarki z Kolwezi **(zał.8)**.

Teraz możesz zadać pytania, które będą pomocą w refleksji:

- * Jak możemy wspierać działalność Kościoła w krajach misyjnych?
- * W jaki sposób może każdy z nas głosić Słowo Boże i służyć pomocą misjonarzom?
- * Co możemy uczynić, aby dzieciom w Afryce i innych krajach misyjnych zaświeciło słońce nadziei na lepsze jutro.
- * W jaki sposób słowa Jezusa „*Idźcie i nauczajcie wszystkie narody...*” możemy wprowadzić w nasze życie już dziś?
- * Czy my również możemy każdego dnia z radością wypełniać nakaz misyjny, czy jest to zadanie proste, czy raczej wymaga wyrzeczeń i poświęceń?

Daj dzieciom czas na głębsze zastanowienie się nad postawionymi pytaniami.

IV. ZASTOSOWANIE

Możesz teraz pokazać prezentację multimedialną lub zdjęcia misyjne i omówić je. Jeśli to możliwe, wykonaj z uczniami plakat na gazetkę misyjną. Jeszcze raz uwrażliw wychowanków, że nie tylko kapłani i siostry udają się na misje. Każdy z nas może zostać misjonarzem, świadectwem takim są dla nas ludzie świeccy, którzy głoszą zbawienie w wielu zakątkach świata i w krajach misyjnych. Niektórzy z nich są katechetami, nauczycielami, czy lekarzami, tak jak Pani Krystyna, której świadectwo przeczytaliśmy podczas katechezy.

Przynależność do wspólnoty Kościoła zobowiązuje nas do odpowiedzialnego zaangażowania się: nie można tylko brać, ale biorąc trzeba dawać, dzielić się miłością nie czekając na odwzajemnienie.

Zachęć uczniów do zastanowienia się w jaki sposób mogą zaangażować się w misyjne dzieło Kościoła. Możesz zaproponować im włączenie się w Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci, w którym każdego dnia będą realizowali zadania małych misjonarzy, ale niekoniecznie. Wszyscy mogą głosić Jezusa, który jest Prawdą w swoim najbliższym otoczeniu poprzez konkretne gesty miłości i życzliwości.

Dobrze byłoby gdybyś teraz włączył film „Dzieci pomagają Dzieciom”, który pięknie uzupełnia poznane treści i poszerza je o konkretne świadectwa dzieci zamieszkujących na różnych kontynentach. (*Film jest dostępny w sklepiku internetowym PDM w Warszawie*). Jeśli zdecydujesz się na projekcję filmu, trwa on około 20 min. to po obejrzeniu daj uczniom czas na jego analizę.

Teraz naucz swoich wychowanków piosenki: „*W Ciele Chrystusa tworzymy jedno...*”. (zał. 7) . Niech ona będzie często śpiewana podczas katechezy, aby była przypomnieniem, że trwa Rok Wiary i prawdę, że wszyscy jesteśmy jedną wielką Rodziną, choć nie wszyscy znamy się nawzajem, to zna nas kochający Bóg. Przypomnij swoim wychowankom, że jesteśmy „*powołani, aby ukazywać blask Słowa prawdy*”, którą jest Chrystus i choćby tylko jeden człowiek na ziemi, nie znał i nie kochał Jezusa Chrystusa nie wolno nam spocząć! Niech słowa zaczerpnięte z tematu katechezy staną się ich mottem życia.

V. ZAKOŃCZENIE

1. Praca domowa

Napisz jak powinieneś postępować, aby jako uczeń Chrystusa każdego dnia dawać świadectwo w swoim otoczeniu, że przyczyniasz się do wypełniania nakazu misyjnego Chrystusa. Ułóż własną modlitwę za misjonarzy i ludzi, którym oni głoszą Dobrą Nowinę.

2. Modlitwa

Pomódl się z uczniami za misje i misjonarzy prosząc o wstawiennictwo św. Teresę od Dzieciątka Jezus – Patronkę Misji, która pozostając w ojczyźnie w pewnym sensie poświęciła swoje życie ofiarując modlitwę i cierpienie za misje.

Problemy najmłodszych mieszkańców Afryki

Kraje afrykańskie zmagają się z wieloma trudnościami. Najgorszymi z nich są: ubóstwo, głód, mały dostęp do wody odpowiedniej do picia, śmiertelne choroby i wojny domowe.

Głód i brak wody w Afryce

Ponad 12 milionów ludzi z Somalii, Kenii, Etiopii i Dżibuti walczy o przetrwanie w związku z największą w historii stulecia klęską żywnościową. W regionie brakuje dwóch podstawowych dla przeżycia dóbr: żywności i wody. W porównaniu z innymi kontynentami, w Afryce występuje najwięcej osób głodujących. Wiele krajów tego kontynentu nie jest w stanie zapewnić pożywienie tak dużej liczbie mieszkańców. Ogromny problem stanowi też brak dostępu do wody odpowiedniej do picia.

Ubóstwo

Afryka jest najbiedniejszym kontynentem na Ziemi. Poziom życia mieszkańców jest tam niższy niż w innych miejscach na świecie. W wielu państwach ponad połowa ludności żyje za niecałego dolara na dzień.

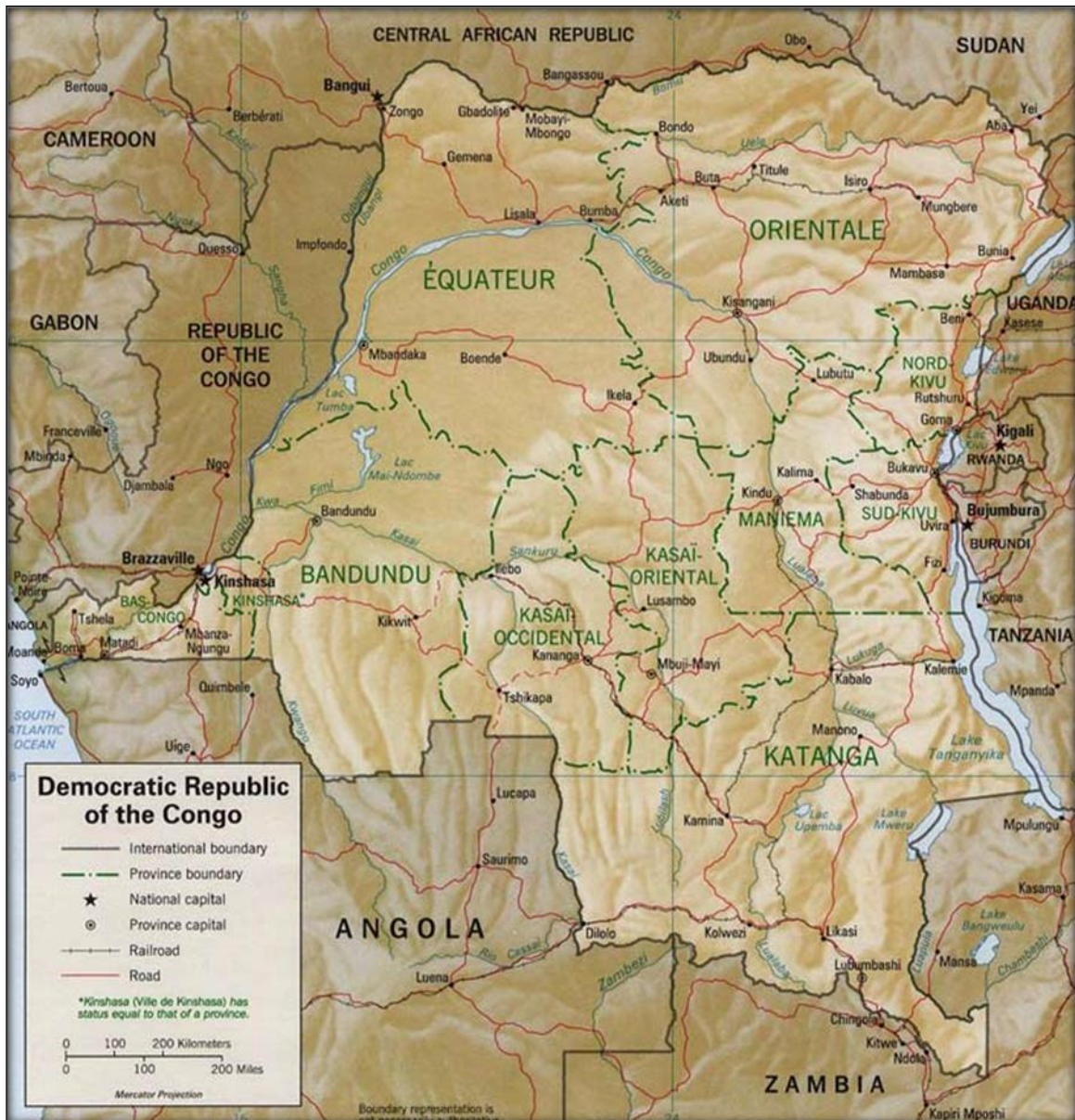
Śmiertelne choroby

Jednym z najpoważniejszych problemów dzisiejszej Afryki jest epidemia AIDS. Na tą chorobę każdego roku umiera wiele tysięcy istot ludzkich. W niektórych krajach ponad 20% mieszkańców jest zarażona wirusem HIV. Przyczyną tego zjawiska jest między innymi: brak dostatecznej wiedzy na ten temat, niski poziom świadomości jak zapobiegać zarażeniu.

Na skutek tej choroby co roku wiele dzieci traci swoich rodziców.

Konflikty zbrojne

Z ponad 300 000 dzieci - żołnierzy co dziesiąte walczy w Kongo. Gdy rozpoczyna się nowy konflikt, to najmłodszy są rekrutowani w pierwszej kolejności. Szczególnie wiele dzieci bierze udział w konfliktach w Afryce. Walczy największa liczba dzieci - żołnierzy. Z trudem powracają one do normalnego życia. Brak perspektyw powoduje jednak, że ponownie biorą udział w walkach. Działalność organizacji międzynarodowych ma temu zapobiec. W obliczu wykorzystywania tysięcy dzieci na wielu obszarach działań wojennych UNICEF wzywa rządy i strony konfliktów do zaprzestania rekrutacji najmłodszych, ochrony ich przed skutkami wojny oraz wsparcia programów reintegracji dzieci - żołnierzy ze społeczeństwem.



Kolwezi – miasto w południowo-wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga, stolica prowincji Lualaba, przy transafrykańskiej linii kolejowej z Lobito do Beiry. Około 910,2 tys. mieszkańców. Ośrodek eksploatacji rud miedzi, cynku i kobaltu oraz przemysłu (przemysł chemiczny, hutniczy, metalowy i spożywczy). Czwarte pod względem wielkości miasto kraju. Miasto obsługuje Port lotniczy Kolwezi. Do miasta dociera jedna z najdłuższych linii wysokiego napięcia prądu stałego Inga-Shaba.

ZAŁĄCZNIK NR 3



Miasto Kolwezi leży w prowincji Katanga zwanej obecnie Szaba (Shaba), w południowo-wschodnim Zairze. Katanga to najbardziej atrakcyjna ekonomicznie część kraju, gdzie wydobywa się w kopalniach miedź i kobalt, a także rudy uranu. W Kolwezi, w specjalistycznych zakładach, gromadzone są wspomniane wcześniej bogactwa naturalne, a następnie koleją transportuje się je do Likasi leżącego na wschodzie. Kolwezi to nie tylko serce bogatej w minerały prowincji, ale i ważny ośrodek handlu produktami spożywczymi produkowanymi na tym obszarze. Główna linia kolejowa przebiega z Kolwezi do Lobito w Angoli.

Ewangelia św. Jana

Zmartwychwstały ukazuje się Apostołom

Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: "Pokój wam!" A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: "Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam". Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: "Weźmijcie Ducha Świętego! (J.20, 19-22)

Ewangelia św. Mateusza

Jezus ukazuje się uczniom- Ostatni rozkaz

Jedenastu zaś uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: "Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata". (Mt.28, 18-20)

Orędzie na Światowy Dzień Misyjny 2012 r.

«Powołani, aby (...) ukazywali blask Słowa prawdy» (List apost. «Porta fidei», 6)

Obchody Światowego Dnia Misyjnego mają w tym roku bardzo szczególne znaczenie. Upamiętnienie 50. rocznicy rozpoczęcia Soboru Watykańskiego II, otwarcie Roku Wiary i Synod Biskupów poświęcony nowej ewangelizacji potwierdzają wolę Kościoła angażowania się z większą odwagą i zapalem w missio ad gentes, aby Ewangelia dotarła aż na krańce ziemi...

Eklezjologia misyjna

Współcześnie misyjność nie uległa osłabieniu, co więcej, nastąpił wydatny rozwój refleksji teologicznej i pastoralnej w tym zakresie, a zarazem znów jawi się ona jako pilna, zwiększyła się bowiem liczba osób, które jeszcze nie znają Chrystusa: «Ogromna jest liczba ludzi czekających jeszcze na Chrystusa» — pisał bł. Jan Paweł II w Encyklice Redemptoris Missio na temat nieustającej aktualności mandatu misyjnego, i dodawał: «Nie możemy być spokojni, gdy pomyślimy o milionach naszych braci i siostr, tak jak my odkupionych krwią Chrystusa, którzy żyją nieświadomi Bożej miłości» (n. 86). Ja również, ogłaszając Rok Wiary, napisałem, że Chrystus «dzisiaj, tak jak wówczas, posyła (...) nas na drogi świata, abyśmy głosili Jego Ewangelię wszystkim narodom ziemi» (List apost. Porta fidei, 7); głoszenie ewangelicznego orędzia, jak wypowiadał się także sługa Boży Paweł VI w Adhortacji Apostolskiej Evangelii nuntiandi, «nie jest czymś takim, co Kościół mógłby dowolnie albo wykonywać, albo nie wykonywać, ale jest zadaniem i obowiązkiem, nałożonym mu przez Pana Jezusa, ażeby ludzie mogli wierzyć i dostąpić zbawienia. Głoszenie Ewangelii jest zgoła konieczne, jest jedyne w swoim rodzaju i nic go nie może zastąpić» (n. 5). Musimy zatem znów działać z taką samą gorliwością apostolską, jaka cechowała pierwsze wspólnoty chrześcijańskie, które choć były małe i bezbronne, potrafiły przez głoszenie i świadectwo szerzyć Ewangelię w całym wówczas znanym świecie...

Kolegium Biskupów, jak też jako pasterze Kościołów partykularnych...Podobnie jak św. Paweł, powinniśmy troszczyć się o tych, którzy są daleko, o tych, którzy nie znają jeszcze Chrystusa i nie doświadczyli ojcostwa Boga; jesteśmy bowiem świadomi, że «współpraca musi poszerzać się dziś o nowe formy, obejmując nie tylko pomoc ekonomiczną, ale również bezpośrednie uczestnictwo w ewangelizacji» (por. Jan Paweł II, Enc. Redemptoris missio, 82).

Wiara i głoszenie

Troska o głoszenie Chrystusa skłania nas także do obserwowania historii, aby dostrzec w niej problemy, pragnienia i nadzieje ludzkości, którą Chrystus musi uzdrowić, oczyścić i napęłnić swoją obecnością. Jego orędzie jest bowiem wciąż aktualne, przenika w samo serce historii i może dać odpowiedź na najgłębsze niepokoje każdego człowieka... (List apost. Porta fidei, 8).

Głoszenie przeradza się w miłość

«Biada mi (...), gdybym nie głosił Ewangelii!» — mówił apostoł Paweł (1 Kor 9, 16). Te słowa brzmią z mocą dla każdego chrześcijanina i dla każdej wspólnoty chrześcijańskiej na wszystkich kontynentach. Również dla Kościołów na terenach misyjnych, Kościołów w większości młodych, często niedawno założonych, misyjność stała się naturalnym wymiarem, choć same potrzebują jeszcze misjonarzy. Bardzo wielu kapłanów, zakonników i zakonnice ze wszystkich części świata, wielu świeckich, a nawet całe rodziny opuszczają rodzime kraje, własne wspólnoty lokalne i udają się do innych Kościołów, aby dawać świadectwo i głosić imię Chrystusa, w którym ludzkość znajduje zbawienie. Jest to wyraz głębokiej jedności, dzielenia się i miłości między Kościołami, aby każdy człowiek mógł usłyszeć bądź ponownie usłyszeć orędzie, które uzdrawia, i przystąpić do sakramentów, będących źródłem prawdziwego życia.

Wraz z tym wielkim znakiem wiary, która przemienia się w miłość, wspominam — i dziękuję im — Papieskie Dzieła Misyjne, które są narzędziem współpracy w powszechnej misji Kościoła w świecie. Dzięki ich działalności głoszenie Ewangelii staje się także spieszeniem z pomocą bliźniemu, sprawiedliwością względem najuboższych, możliwością oświaty w najbardziej zapadłych wioskach, opieką medyczną w odległych miejscach, uwolnieniem od nędzy, przywracaniem do życia społecznego tych, którzy są zepchnięci na margines społeczeństwa, wspieraniem rozwoju narodów, przewyciężaniem podziałów etnicznych, poszanowaniem życia w każdej jego fazie.

Fragmety Listu apost. «Porta fidei»,

ZAŁĄCZNIK NR 6

WIELE JEST SERC

Ref.

Wiele jest serc które czekają na Ewangelię, d g C F A

Wiele jest serc, które czekają wciąż. (2x) d g A7 d

1.

Napełnij serce twoje

tym kosztownym nasieniem d g C F A

A zobaczysz, że Bóg

poprowadzi cię do ludzi. (2x) d g A7 d

2.

Sam zobaczysz, że Bóg

poprowadzi cię do ludzi,

Których będziesz mógł

zaprowadzić do Chrystusa. (2x)

W CIELE CHRYSYTA TWORZYMY JEDNO

Ref.:

W Ciele Chrystusa tworzymy jedno, *E A*
choć tak wielu nas jest /x 2 *fis H*
W Ciele Chrystusa tworzymy jedno *E A*
choć tak wielu nas jest *fis H E (E A)*

1.

Jeden Duch, jedna wiara. *H A E*
Jedna nadzieja w nas jest. *fis A H*
Jeden Duch, jedna wiara. *H cis*
Jeden Bóg i Ojciec nasz. *fis A H*

ŚWIADECTWO

MISJONARKI ŚWIECKIEJ

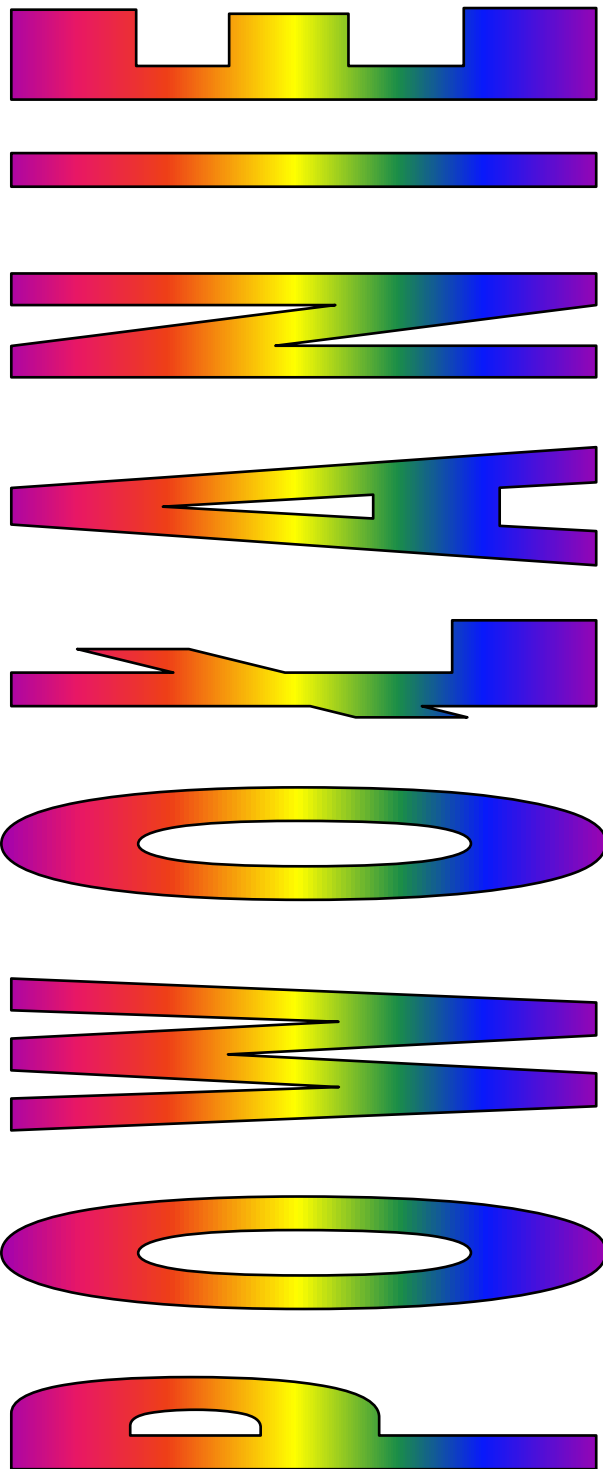
DR MED. KRYSZYNY KOBRYŃ-JANKOWSKIEJ

„Moja wielka przygoda zakończona tęsknotą za zielonymi wzgórzami Afryki zaczęła się zwyczajnie. Któregoś dnia w 1975 r., w czasie pobytu w kraju, dr Stanisław Leszczyński zapytał w łódzkim szpitalu im. dr Heleny Wolf, czy są wśród lekarzy chętni do pracy w Czarnej Afryce - w Zairze, dawniejszej Katandze. Jedną z kandydatek byłam ja”.

Przygoda z Afryką trwała 10 lat. Początki były trudne, praca wymagała hartu i samozaparcia. Realia w niczym nie przypominały polskich. Dziś patrzę na moje pierwsze tygodnie pobytu w Kolwezi z uśmiechem politowania - mówi dr Kobryń-Jankowska. - Nie wiedziałam wówczas, że siostra Loster, przełożona oddziału położniczego, ma o wiele większe doświadczenie niż ja i gdy prosi lekarza o konsultację, to tylko dlatego, że jest pewna, że za kilkanaście godzin zacznie się patologia”.

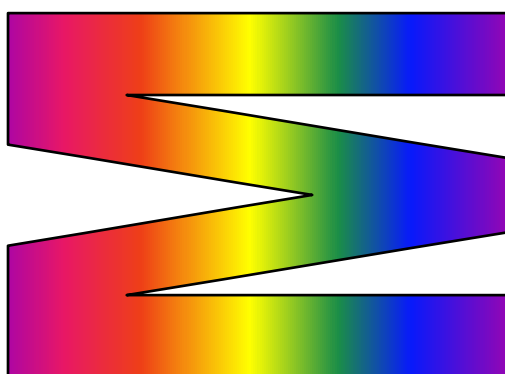
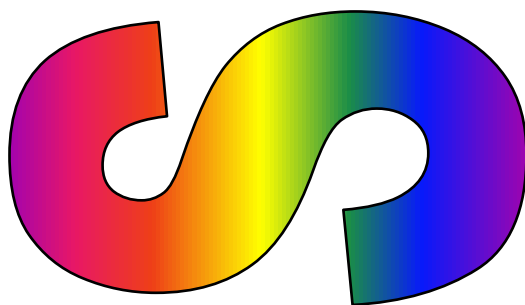
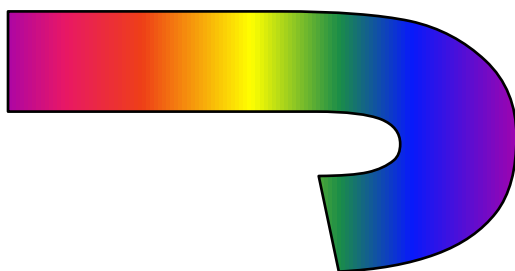
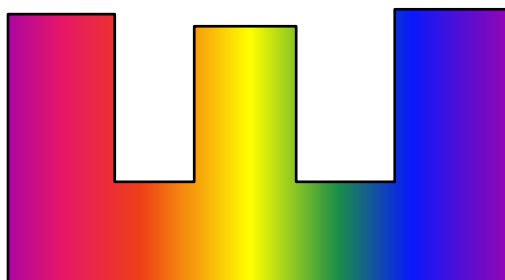
Po dwóch latach w Kolwezi we wspomnieniach wyczuwalna jest tęsknota za Czarnym Lądem oraz wdzięczność dla przełożonego - dr. S. Leszczyńskiego. Na zawsze zapamiętałam jego słowa: „Wykonuj swą pracę jak możesz najlepiej, a krytykę innych zostaw innym. Zaakceptuj tutejsze zwyczaje i nigdy nie próbuj ich zmieniać”. Pobyt w Kolwezi - mówi Pani Doktor - nauczył mnie, że największym szczęściem rodziny, a szczególnie kobiety, jest dziecko, rodzice i rodzeństwo. W Afryce nie ma Domów Dziecka, nie ma też sierot i choroby sieroczej, ponieważ rodzina bierze na wychowanie dzieci zmarłego brata czy siostry. Kiedyś na targu z jarzynami spotkałam matkę z niemowlęciem. Na mój widok zaczęła śpiewać, klaskać, wciskać mi malucha w ramiona. Okazało się, że robiłam jej cesarskie cięcie, a ona - jako dowód wdzięczności, uznania - chciała dać mi na chwilę do potrzymania swój największy skarb... Afryka pozostawiła najtrwalszy ślad w pamięci. Mieszkańcy nie są zdegenerowani przez pieniądze, pogoń za stanowiskiem, orderem. Potrafią cieszyć się cudzą radością. - Tam rządzą stare, plemienne prawa - mówi. - Musi być szacunek dla dziadków, dla ojca i matki. Te małe plemiona istnieją dlatego, że pielęgnują rodzinę i więzi rodzinne. Na tym to polega. Jeśli my zniszczymy rodzinę, szacunek dla starszych, to kim będziemy?

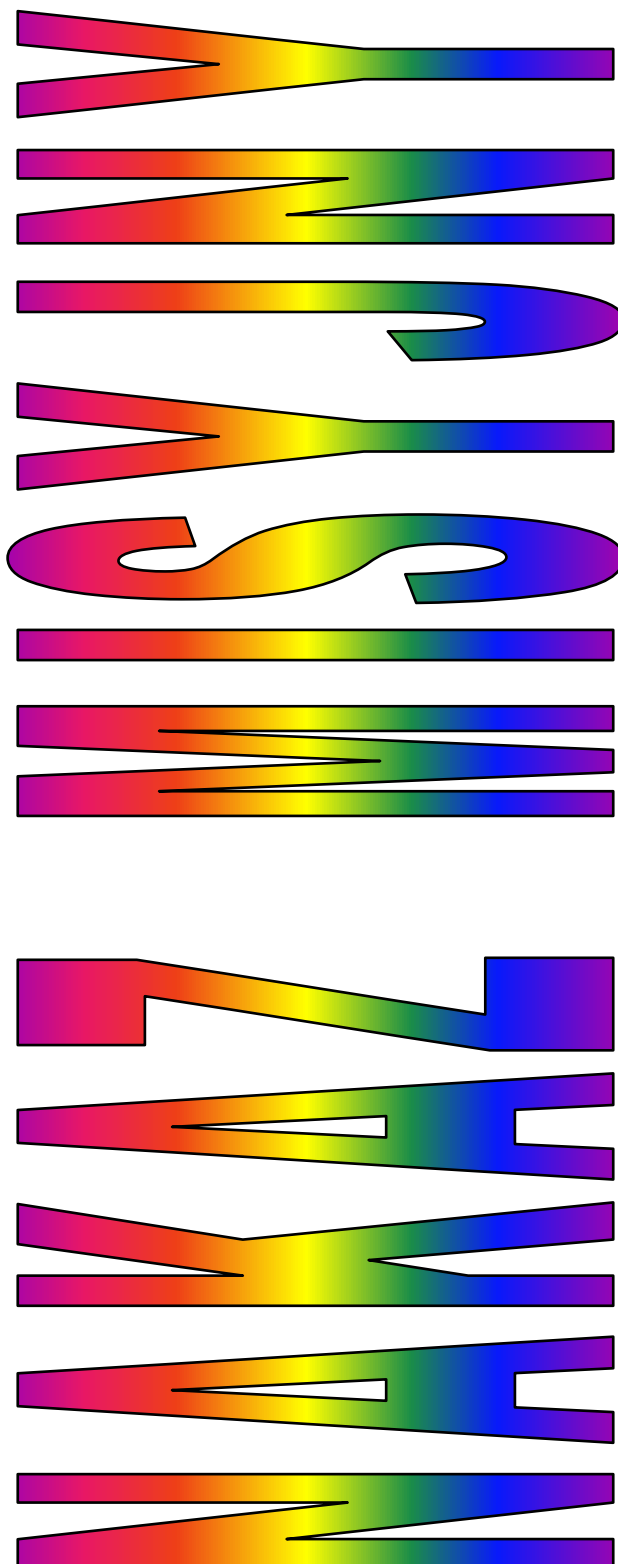
Niedziela Tygodnik Katolicki - Edycja wrocławska 1/2004



WARSZAWA
WIOSNA

ZAŁĄCZNIK NR 11





WISŁA
OSTRO
WISŁA